

Úkol zní jasně: ZNIČIT NORMÁLNÍ SVĚT A SVOBODU! TOTALITA JE TU, NESMÍME MLČET!

- CZ24 News | 17. června 2023

ČESKO: PETR HLÁVKA ukazuje, jakými metodami “dovezenými” z Bruselu jsme se velmi rychle dostali do okovů nové totality, které se většina již bojí vzdorovat

Podle nedávného sociologického průzkumu, který si nechala zpracovat [Společnost pro obranu svobody projevu](#), se více než polovina Čechů (54,7 %) bojí otevřeně vyjádřit své názory. Nejčastěji jde o postoje týkající se témat *migrace, covidu, genderu* atd. Zkrátka se tak vyhýbají mluvit na adresu moderních progresivních -ismů (covidismus, genderismus apod.), které citelně útočí na naši svobodu a kolem nichž se vznáší opar politické korektnosti.

Výzkum také tvrdí, že velké procento dotazovaných (59,7 %) se již za své postoje dokonce setkalo s nějakou formou cenzury. Ačkoli přistupují k těmto “pocitovým” sociologickým výzkumům se značnou rezervou a nemají pro mne víc než pouhý pravděpodobnostní charakter, i já ve svém okolí vidím, že lidé stále častěji ze strachu šeptají. Uchylují se k zákulisnímu tichému protestu vůči nátlaku, který krůček po krůčku pod falešnou maskou tzv. pokroku mění jejich každodenní život. Čím tyto krůčky zrychlují, tím jsou protestní hlasy méně slyšet.

Proč se tento strach tři desítky let od revoluce opět objevuje?

Strach z diskriminace

Na tomto stavu mají zásadní podíl roky vedené tzv. dezinformační kampaně pokrokářů, které falešně předstíraly boj s tzv. „fake news“. Nebyly ale ničím jiným než umlčováním lidí s opozičními názory. Kdo v posledních letech nesouhlasil např. s přívalem arabských migrantů do Evropy, s vábením Ukrajiny do EU a provokováním Ruska, s destrukčním nápirem na tradiční rodinu ze strany homosexuality a genderismu či s nucenou vakcinací mRNA očkováním proti Covidu bez ohledu na aktivní protilátky v těle byl rázem nálepkován různými hanlivými označeními – *proruský šváb, flastenec, dezolát či antivaxer*.

Tyto nadávky se staly cenzurním folklorem, jehož úkolem je kdykoli dle potřeby veřejně dehonestovat všechny občany, kteří se rozhodnou bránit vůči ukrajování svobody a začnou prosazovat své názory. Jde o to zesměšnit jejich postoje, které se právem obávají úbytku společenské volnosti a rozvratu tradic. Pravda by měla být podle strůjců nového světa jen jedna – ta hlásající rovnostářství a kosmopolitismus. Každý nesouhlasný názor byl ihned zadupán.

Není proto divu, že se řada lidí dnes bojí izolace, diskriminace na pracovišti (viz výsledky výše zmíněného výzkumu) či dokonce ztráty zaměstnání. Tento problém se hlavně týká zástupců starších generací (poslední takovou věkovou skupinou jsou v naší společnosti tzv. Husákovy děti). Tyto věkové skupiny mají ještě v paměti dobu před rokem 1989 a jejich názory jsou ovlivněny zkušenostmi z doby komunismu. Znaří totiž sílu represivní politiky. Právě oni dnes nejčastěji viditelně lpí na udržení tradic, na klasické rodině či na své národní identitě.

Tím, že z jejich řad nejvíce přicházel nesouhlas s destrukcí tradičního světa skrze unijní dirigismus, byli právě oni objektem hněvu progresivistů. A jak se zdá, umlčovací strategie těmto nepřítelům

svobody slova bohužel vychází.

Mládí vpřed

Zcela opačná situace je ale patrná u jejich dětí, dnešní mládeže. Zatímco starší generace ubírá na veřejnosti na hlase, ta mladá je naopak podněcována k tomu být hlasitým (a agresivním) propagátorem pokrokářského lobby. Je totiž manipulována levicovými ideologiemi přicházejících z Evropské unie. Jejich názory jsou ovlivňovány působením mediálního mainstreamu, neziskových organizací a hlavně univerzit, které unijní agendu u nás protěžují. Navíc je u mladých lidí pěstován silný názorový dogmatismus. Kupříkladu si pamatuji, jak v roce 2018 moderátoři z České televize pořádali přednáškové turné pro studenty na tuzemských univerzitách, kde se jim podsouvalo, že svobodný trh s informacemi je vážným nebezpečím.

Za tím účelem si společně s akademiky notovali v kritice a zesměšňování tzv. „selského“ zdravého rozumu, který je podle nich nesvéprávný a neumí posoudit kvalitu informací. Díky tomu prý podléhá např. ruské propagandě apod. Uráželi tak myšlení lidí, kteří se správně obávali důsledků pokrokářské politiky. A takových podobných akcí a iniciativ byly (nejen) na vysokých školách za ty roky stovky. Tato cílená a vytrvalá manipulace mládež učila k despektu k názorům jejich rodičů a prarodičů.

Manipulace myšlení nové generace vznikala podprahově také pomocí různých blogerů, ultrapokrokových seriálů Netflixu apod. Dalece pokročila také cenzura na sociálních sítích, kde se pohybuje převážně právě tato mladá generace. Nemalou zásluhu na tomto stavu mají zcela jistě také nadnárodní korporace, které na svých genderově vyvážených, ekologicky šetrných a často mnohonárodnostních pracovištích mladé lidi (kteří tvoří velkou většinu jejich zaměstnanců) modelují ve světoobčany.

Zisky těchto koncernů odplouvají skrze dividendy do zahraničí a řada mladých tak ani nevidí, jak se výsledky jejich práce promítají ve kvalitě jejich okolí. Jsou tak jen pouhými zaměstnanci ve vlastním státě. A v tomto duchu jsou mediálním a vzdělávacím mainstreamem vychováváni jako ti „lepší“, kteří překročili stín svých rodičů. Opak je bohužel pravdou.

Pohlcování prostoru

Tyto tendenční manipulace poštvaly generace proti sobě a započaly tak svár o vidění světa a jeho konečné podobě. Evidentní je to téměř v každých tuzemských volbách, kde mladá generace preferuje levicový progresivismus a unijní kosmopolitismus. V tomto momentě, kdy začíná bublat generační rozkol, by měla být oporou věkově vyzrálejší občanům v prosazování jejich názorů proti této manipulaci naše konzervativní politická reprezentace (stejně jako tak činí např. ta maďarská) a náš pluralitní systém parlamentní demokracie.

Jenže to by nesměla Fialova vláda dotáhnout degradaci naší politické scény do naprosté zkázy tím, že se z kdysi různých stran a zájmů vytvořil jeden velký politicky vyprázdněný slepenec. Ten je dnes jen nástrojem politiky vyvolených unijních elit.

Naši vrcholní politici se dnes nebojí dokonce rušit své sliby v kampani, zemi zadlužovat a ničit vše co si ony zkušené generace v 90. letech odpracovaly. Kdysi začínaly tradiční strany svou politiku právě od lidí, dnes je tomu přesně naopak. Dříve vycházely ze zájmů občanů, nyní ze zájmů elitářské EU, která politizací školství a mediálního světa zcela ovládla veřejnou názorovou a informační infrastrukturu. Stejně jako uhranula naši mládež, tak jejím svodům podlehla i celá naše politika.

Lidé tak dnes pro své názory hájící tradiční životní způsoby nenacházejí nikde zastání. Bez rehabilitace soutěže politických stran se prostě nehne. Pokud lidé nemají pro své názory v politice představitele, zůstávají sami opuštěni a jejich hlas ve společnosti slábne. To je smutný obraz dneška.

Nebezpečné pohlcování veřejného prostoru může být zastaveno jen tím, že umlčování přestanou mluvit tiše a nahlas řeknou své obavy. Zkušené generace cítící ohrožení svobody musí nyní zúročit onu draze vykoupenou imunitu z éry komunismu, který naši společnost již kdysi nutil potupně žít v zajetí a podvolení vůči utopistickým dogmatům. Musí generovat politické představitele a svůj strach využít k odhodlanému protiútoky.

Proto je důležité, aby tito lidé doma nešeptali, ale aby mluvili nahlas, mluvili se svými dětmi, odtrhli je od mobilů, tabletů, od vlivu povrchních influencerů a podprahových masáží neziskovek. Jen tak jim mohou předat protilátky a uchránit své děti od toho co sami prožili. Když budeme šeptat, tak tuto destrukci našeho okolí nikdy nezastavíme. Ale zatím je to stále dobré, ještě šeptáme.

Horší bude, až úplně utichneme.

AUTOR: Petr Hlávka

[ZDROJ](#)